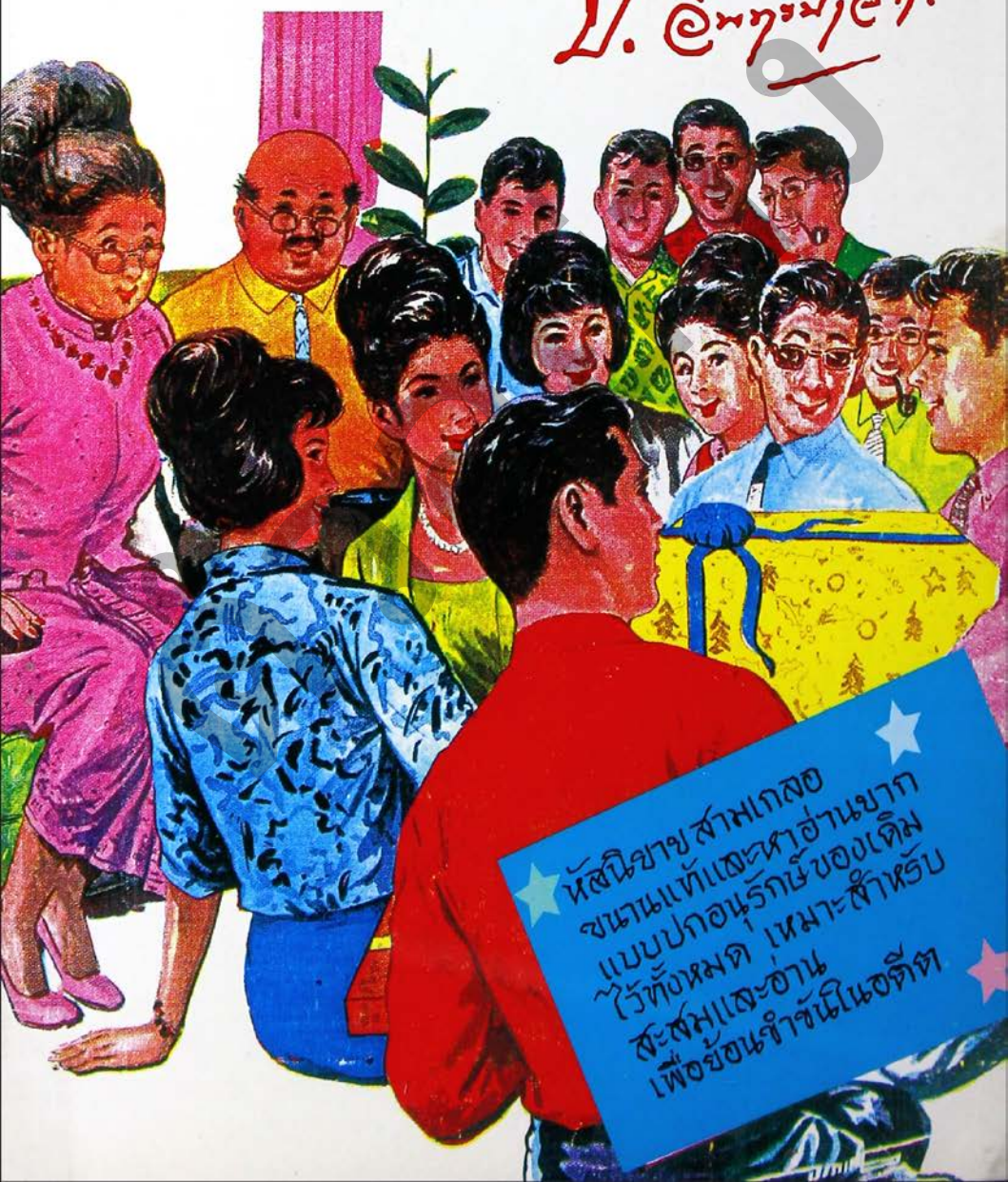

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก **ศาลาโกหก**

ของขวัญปีใหม่

ว. อักษรเมธี.

★ หนังสือสามเกลอ
ขนานแท้และหาอ่านยาก
แบบปกอนักรักษ์ของเดิม
ไว้ทั้งหมด! เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนรำลึกในอดีต ★

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ตาสากิเทศ

ตอน

ของขวัญปีใหม่

ผ. อิมหงวน/๑๗.

ของขวัญปีใหม่

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลาศศิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,

ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๘ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

ของขวัญปีใหม่. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

68 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-37-7

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๘

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน ปรินต์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไร, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมนงค์

ภาพปก : อารณ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิธีฐานี ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เจตนาไพร

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบันปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลีนจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิม คือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอรรถรยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีผู้ตื่นเต้นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมแบบถูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ตร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพากุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยาย
สามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๘๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกัน
มาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความ
เคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการ
ดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็น
เสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทร-
ปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘
หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงกมล ของนายгимทรวง แซ่แต้
และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์
(ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์
ประพันธ์ธาสัย) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือ
ในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะว่า ราคาเยา เบาสมอง
นี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทำน กวี
โวหาร ตอบจดหมายแฟนฯ เรื่องราวต่างแบบมโนสาร่ นิยาย
สั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอ
เล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ)
โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็น
กำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบปกแข็งบุ๊ค เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรปาลิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรปาลิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรปาลิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรปาลิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายืคอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรปาลิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานขึ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
วรรณรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสັນให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
ตามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

เมื่อวันสิ้นสุดของปี พ.ศ. 2508 ผ่านมาถึง คนในบ้าน
“พัชรารมณ์” ก็แจ่มใสสดชื่นรื่นเริงไปตามกัน

คุณหญิงวาดและสีกาน้ำได้จัดเลี้ยงอาหารกลางวันแก่
คนใช้ชายหญิงของท่านด้วยอาหารแบบไทยซึ่ง ม.ล.ตุ๊ เป็น
ผู้ริเริ่มทำอาหารไทยมาเลี้ยงมากมายหลายอย่าง ทั้ง
ของคาวของหวาน คุณหญิงวาดอนุญาตให้คนของท่าน
พาญาติมิตรมาร่วมรับประทานอาหารด้วยตามอัธยาศัย

ตอนปลายวันนั้นเองมีการสอยลูกกอล์ฟพฤกษ์ในหมู่
คนใช้ชายหญิงตลอดจนคนสวนและคนยามในบ้าน “พัชรา-
รมณ์” การสอยลูกกอล์ฟพฤกษ์ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
ใดๆ มีเงื่อนไขแต่เพียงว่าคนหนึ่งสอยได้ครั้งเดียว คือเอา
ไม้สอยสลากรอบที่แขวนไว้เรียงรายบนคั่นนกยูงขนาดย่อมต้น
หนึ่ง ทุกสลากรอบมีรางวัลอันมีค่า อย่างน้อยที่สุดก็มีสิทธิ
หนึ่งหีบ รางวัลที่ดีมีเครื่องรับวิทยุทรานซิสเตอร์ เครื่องเล่น

แผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียงขนาดเล็ก กล้องถ่ายรูป นาฬิกา
ข้อมือทั้งหญิงชาย พวกคนใช้ชายหญิงต่างสนุกสนาน
รื่นเริงไปตามกัน และซาบซึ้งในพระคุณของคุณหญิงวาด
เจ้านายของเขา ซึ่งให้ความเมตตาคนในบ้านทุกคนราวกับ
ลูกหลานของท่าน เจ้าแหว่ตั้งใจจะสอยโทรทัศน์ทรานซิส-
เตอร์ จอกว้าง ๖ นิ้ว ราคา ๔,๒๐๐ บาท แต่โชคไม่ดี
เลยสอยได้บิสกิตหนึ่งกล่อง ส่วนโทรทัศน์ขนาดจิ๋วเครื่อง
นั้น แ้วแม่บ้านตึกใหม่เป็นผู้สอยได้

หลังจากสอยลูกกลีบบพฤษ์กันเรียบร้อยแล้ว นันทา
ซึ่งทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน “พัชรารักษ์” ก็เรียกคนใช้ชายหญิง
ทุกคนขึ้นไปบนตึกใหญ่ จ่ายเงินเดือนประจำเดือนธันวาคม
ให้ พร้อมด้วยเงินรางวัลพิเศษสำหรับปีใหม่อีกคนละ ๒
เดือนตามคำสั่งของคุณหญิงวาด

“ใครจะไปเที่ยวเยี่ยมญาติพี่น้องส่งท้ายปีเก่าต้อนรับ
ปีใหม่ก็ตามใจ” นันทาได้กล่าวกับคนใช้ทุกคนเช่นนี้ “หรือ
ใครจะอยู่รับใช้ในระหว่างวันนี้และพรุ่งนี้ ก็จะได้รับเงินเบี้ย
เลี้ยงพิเศษ พวกผู้ชายนะอย่าไปเที่ยวทำมาแฉะจะบอก
ให้ พวกเงินติดตัวไปหลายๆ ใครมันจะล้วงเอาไปกิน แล้วก็
อย่าไปมีเรื่องมีราวกับใครเป็นอันขาด ที่สนามหลวงมักจะมี

เรื่องวิวาทกันเสมอ เมื่อต่างฝ่ายต่างมาเข้าไป”

พวกคนใช้ชายหญิงไม่ต่ำกว่า ๑๐ คนต่างพากันออกจากบ้าน “พัชรารมณ์” หาความสุขสำราญกันเต็มที่ สาวใช้ที่มีแฟน พวกแฟนของหล่อนก็มาคอยรับที่หน้าบ้าน ทุกคนแต่งกายสวยงามมีเครื่องทองหยอง พวกคนใช้ก็แต่งกายโก้ไปตามกัน สวมเสื้อกางเกงใหม่เอี่ยม ใส่น้ำมันใส่ผมเพื่อช่วยให้มีชีวิตชีวาขึ้น

อย่างไรก็ตามเจ้าแก้วและสาวใช้กับคนใช้อีกหลายคนไม่ยอมไปเที่ยว เพราะเป็นห่วงพวกเจ้านาย เกรงว่าจะไม่มีใครปรนนิบัติรับใช้ เนื่องจากตอนหัวค่ำคืนวันนี้จะมีการเลี้ยงอาหารแบบโต๊ะจีนที่นี่ แต่เป็นการเลี้ยงภายในครอบครัวเท่านั้น ไม่ได้เชิญแขกหรือบุคคลภายนอกมาร่วมสนุกด้วย

วันสุดท้ายของปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ทำให้ทุกคนมีภารกิจที่ต้องทำอันเป็นเรื่องส่วนตัวมากมาย รถเก๋งในโรงรถซึ่งมีอยู่หลายคันหายไปหมด คณะพรรคสี่สหายกับลีน่าและเจ้าหนูรูปหล่อทั้งสี่คน แม้กระทั่งเจ้าคุณปัจจุณีฯ ต่างผลัดเปลี่ยนกันออกจากบ้าน ไปหาซื้อของขวัญหลายชิ้น ไปรับเค้กที่สั่งจองไว้ จ่ายเงินกันอย่างฟุ่มเฟือยเป็นรายการพิเศษ ประตูลับหน้าบ้าน “พัชรารมณ์” เปิดกว้างตั้งแต่ตอนเช้า

มีแขกมาที่บ้านตลอดเวลา เป็นแขกของคุณหญิงวาดบ้าง ของเจ้าคุณปัจจุบันบ้าง บางทีก็มีมิตรสหายของคณะพรรคีสหายกับสืนางมาเยี่ยมเยียนกันในวันสุดท้ายของปี และในวันปีใหม่คือวันพรุ่งนี้ก็จะมิมีแขกมาที่บ้าน “พัชรารมณ์” มากหน้าหลายตาตามธรรมดาของคนมีเงินมียศถาบรรดาศักดิ์ ใครๆก็อยากมาหา มาเยี่ยมเยียน และเอาของขวัญมาให้ ส่วนคนชั้นตาสีตาสำนั้้นวันปีใหม่หรือวันเกิดย่อมไม่มีความหมายอะไร

แต่ที่หน้าบ้าน “พัชรารมณ์” มีแผ่นป้ายกระดาษแข็ง เขียนตัวอักษรขนาดโตติดไว้ที่เสาประตู ปรากฏข้อความว่า

งดของขวัญปีใหม่อย่างเด็ดขาด

คณะพรรคีสหายกับเจ้าคุณปัจจุบันก็ได้ออกคำสั่งไปตามบริษัทของตนทุกแห่ง แจ้งให้พนักงานและคนงานของบริษัททราบล่วงหน้าแล้วว่า ยินดีต้อนรับผู้ที่ไปเยี่ยมอวยพรปีใหม่ แต่ห้ามนำของขวัญไปให้อย่างเด็ดขาด ผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษอย่างหนัก ทั้งนี้ย่อมนับว่าคณะพรรคีสหายของเรามีความเห็นอกเห็นใจผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะพวกพนักงานและเสมียนสาวๆ ย่อมน่าเห็นอกเห็นใจเหลืออนอย่างที่สุด เพราะไม่ได้มีเงินเดือนมากมายอะไรนัก

พอใกล้จะพลบค่ำ คณะพรรคสี่สหายกับสี่นางพร้อมด้วยท่านผู้ใหญ่ทั้งสอง และเจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คนก็อยู่กันพร้อมหน้า ที่ตึกใหม่ของเจ้าหนุ่มเนื้อหอมมีเสียงเพลงจากแผ่นเสียงดังอยู่ตลอดเวลา พันธ์ นพ สมนึก และดำรงเกือบจะไม่ได้ทำอะไรเพราะมัวแต่ต้อนรับมิตรสหายชายหญิงของตน ซึ่งผลัดเปลี่ยนหน้ากันมาเยี่ยม บางคนก็มาชวนไปเที่ยวส่งท้ายปีเก่ารับปีใหม่ แต่เจ้าหนุ่มทั้งสี่คนก็ชี้แจงให้ฟังว่าสำหรับวันนี้ไปเที่ยวไหนไม่ได้ เพราะพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ขอร้องให้ร่วมรับประทานอาหารในตอนค่ำ

จนกระทั่ง ๑๘.๐๐ น.

พันธ์ นพ สมนึก และดำรง นายทหารหนุ่มทั้งสี่คนกำลังเดินทวิสต์กันอยู่ในห้องโถงชั้นล่างของตึกใหม่ เสียงดีด้นพลงร้องเพลงไปด้วย ซึ่งเป็นเพลงที่เขาแต่งขึ้นแบบกลอนสัททั้งเนื้อเพลงและทำนองเพลง ทำให้เพื่อนเกลอทั้งสามสนุกสนานกันเต็มที่ ไม่มีใครรู้ว่าท่านเจ้าคุณปัจจุบันฯ ยืนดูอยู่ที่ประตูด้านหน้าตึกด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม เมื่อได้เห็นหลานชายของท่านทั้งสี่คนร้องรำทำเพลงกัน โดยเฉพาะ ร.ต.นพ เดินทวิสต์ปนฮาวายก็มีการส่ายตะโพกด้วย

เลียตี่ร้องเพลงพลางคีตมือให้จิ้งหะและโยกตัวไปมา

เสียงโป๊กๆ แม่ครัวตำน้ำพริก

ตำอึกๆ ตังปี๊กๆ

หยิบมะอึกยัดใส่ในครก

ตำจนหกใส่กะปิอีกนิด

เห็นมะอึกแดงแจ้ได้คิด

ไม่มีผิดเจ้าคุณปู่ปัจจุบันี๊ๆ

ท่านเจ้าคุณปราชเข้ามายืนข้างหลังลูกชายเลียหงวน
ยกเท้าขวาเหยียดลูกแปถูกกัน ร.ต.สมนึกตั้งพลัก แล้วท่าน
ก็ร้องเพลงต่อทันที

ร้องดีเตะทีนะอ้ายนีก

เป็นยังงิมะอึกใส่ครก

เจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คนทำหน้าเหยเกไปตามกัน สมนึก
ยกมือขวาลูบค้ำก้นของเขา แล้วคุณพ

“เห็นคุณปู่ก็ไม่บอกด้วย ทำให้เราถูกเตะฟรี”

ลูกชายนิกรยิ้มแฉ่งๆ

“เห็นเมื่อไหร่เล่า พอได้กลิ่นก็เห็นตัวท่านเดินเข้ามา
ในห้องแล้ว”

ท่านเจ้าคุณทำตาเขียวกับหลานตาของท่าน

“กลืนอะไรวะอ้ายนพ”

“ก็กลืนไอติโคโณญที่คุนตาไสนะซีครับ”

“อย่าทะเล้งนะไวยจะบอกให้ พ่อแกกับเตี้ยอ้ายดี
กระเข้าฉันมาพอแล้ว แกเป็นลูกแกยังจะกระเข้าฉันอีก
หรือ ปู่หรือตานะมีความสำคัญยิ่งสำหรับพวกแกรู้ไหม
อ้า-ไปร่วมสนุกกันที่หลังตึกใหญ่เถอะ พ่อแม่บ้าน้ำาอาสูง
และย่าของแกเขาลงโต๊ะแล้ว คำวันนี้พวกเราจะสนุกสนาน
กับในครอบครัวของเราโดยเฉพาะ”

พนัสยืมให้เจ้าคุณปัจจุบันนี้

“ได้ข่าวจากอ้ายแห้วว่าคุณย่าและคุณปู่อนุญาตให้
พวกเราดื่มเหล้ากันในวันนี้เป็นพิเศษไหมครับ”

ท่านเจ้าคุณพยักหน้า

“เออ ทุกคนก็จะดื่มเพื่อส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่
พ่อครัวที่โรงแรม ‘สี่สหาย’ ของเรามั่นชนเอาเหล้าเบียร์มา
ตั้งเยอะแยะ”

ศาสตราจารย์ดำรงผิวปากหวิว

“วันนี้เมากันให้คลานเลยไวยพวกเรา ในบ้านเราเรา
จะเมากันยังงี้ก็ได้ นานๆกินเหล้าที่สนุกดีเหมือนกัน” แล้ว

เขาก็หันมาทางเจ้าคุณปัจจนึกฯ “คุณตาไปก่อนเถอะครับ วันนี้คุณตาของผมแต่งตัวหล่อผิวดปรกติ เลื้อยฮาวายตัวนี้รับกับกางเกงสีน้ำตาลจังครับ รู้สึกว่าคุณตาเป็นหนุ่มขึ้นอีก”

“อย่า อย่า อย่ามาขอลาเลยวดำรง ตาคงจะได้ร่วมรื่นเริง ส.ค.ส. กับพวกแกในปีนี้อย่างนั้น ตาอาจจะเฆ่ทั้งในปี ๒๕๐๙ นี้ก็ได้”

สมนึกพูดโพล่งขึ้น

“ยังไม่ตายหรือครับคุณปู่ คุณปู่ยังแข็งแรง เนื้อหนังยังไม่เหี่ยวยุ่น ผมก็ยังไม่หงอกสักเส้น”

ท่านเจ้าคุณทำตาเขียวกับเลี้ยตี่

“ผมภูมิเมื่อไหร่เล่า” แล้วท่านก็หัวเราะ “ไปเถอะอย่ารำไรอยู่เลย”

นพว่า “เดี๋ยวครับ ขอเวลาให้พวกเราเก็บแผ่นเสียงเก็บเครื่องขยายเสียงให้เรียบร้อยเสียก่อน”

“แล้วรีบไปนะ”

“ครับ”

เจ้าคุณปัจจนึกฯ หมุนตัวกลับพาตัวเดินออกไปจากห้องโถง เจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คนพากันมองตามจนลับตาแล้วสมนึกก็กระซิบกระซาบกับคณะพรรคของเขา

“มอมเหล้าคนแก่กันสักทีดีไหมวะ”

“มอมเหล้าใคร” พณีสถาม

“ก็คุณปู่กับคุณย่านะซี”

เจ้าหนูมูมรูปหล่อสะอึกโฮยง

“จะดีหรืออ้ายตี”

“รับรองว่าสนุกเด็ดขาด คนแก่เมาเหล้าเข้าที่มาก มีมุขแปลกๆ หัวเราะกันอย่างไม่ต้องอันที่เดียว รับรองว่า จำรูญหนวดจิ้มสู้ไม่ได้ ถ้าหากว่าคุณปู่และคุณย่าเมาเหล้า อย่างน้อยเราจะได้ดูคุณย่ารำลั่นวอลดอยพร หรือดูคุณปู่ แสดงเสภาว่าเรื่องซุนซ้างซุนแผน ซึ่งท่านจะแสดงเป็นตัว ซุนซ้างเอง ยิ่งเมายังสนุก คนแก่เมาสนุก ไม่ได้เมาอาละวาดเหมือนคนหนุ่ม เอานะ ช่วยกันมอมเหล้าท่าน”

ศาสตราจารย์ดำรงหัวเราะเบาๆ

“เห็นจะยากหน่อย เพราะคุณย่าท่านคงไม่ยอมดื่มเหล้า”

สมนึกยิ้มเล็กน้อย

“ถ้าอย่างนั้นเราก็พยายามให้ท่านดื่มเบียร์สักแก้ว”

พณีสพูดเสริมขึ้นด้วยเสียงหัวเราะ

“เบียร์ท่านคงไม่เมาหรอก เพราะมีแอลกอฮอล์ต่ำไม่

เหมือนเหล่า อย่างมากก็เพียงมินๆเท่านั้นเอง”

เลี้ยตี้ยี่มน้อยยี่มใหญ่

“แต่ถ้าเราเอาชิ้นหรือชิ้นกำรผสมลงไปในแก้วเบียร์เพียง
หน้อยเดียว รับรองว่าคุณปุ่กับคุณย่าเมาไม่รู้เรื่อง ขนาด
เมาจนตาเหล่ทีเดียว กันวางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว เก็บชี
เก้าชิกำรของคุณปุ่ห่อกระดาษใส่กระเป๋ากางเกงไว้แล้ว เรา
เคยดูลุงพล อาหมอ อากร และเตี้ยของกันเมาเหล่าเมาแล้ว
ลองดูคุณปุ่กับคุณย่าเมาเหล่าบ้าง การเลี้ยงรินเรียงส่งท้ายปี
เก่าค้ำวันนี้จะสนุกสนานครื้นที่สุค”

นพพุดโพ่งขึ้นทันที

“ถ้ายังงั้นแต่งตัวแบบไทยเดิมไว้ย วันนีกันต้องสนุก
ให้เต็มที”

อากาศเริ่มมีคฆมุขมัวกันบ้างแล้ว

ตามเวลาที่กล่าวนี้ คณะพรรคสี่สหายกับสี่นางและ
ท่านผู้ใหญ่ทั้งสองกำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะรับประทานอาหารซึ่งเป็น
โต๊ะกลมแบบโต๊ะจีน โต๊ะอาหารรวม ๓ โต๊ะ ตั้งรวมกลุ่ม
ใกล้ๆกัน สี่สหายกับเจ้าคุณปัจฉินภานั่งอยู่โต๊ะหนึ่ง คุณ
หญิงวาดกับสี่นางนั่งรวมกันอยู่อีกโต๊ะหนึ่ง ส่วนโต๊ะว่าง

สำหรับเจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คน เท่าที่เลี่ยหรงวนสั่งให้โรงแรม “สี่สหาย” จัดโต๊ะมา ๓ โต๊ะก็เพื่อให้กินอยู่กันอย่างสบายในระหว่างครอบครัวและเครือญาติ ความจริงโต๊ะหนึ่งนั่งรับประทานอาหารรวมกันได้ถึง ๑๐ คน แต่สมาชิกของบ้าน “พัชรารมณ์” มีเพียง ๑๔ คนเท่านั้น พ่อครัวชาวจีนฝีมือชั้นเยี่ยมจากฮ่องกงกำลังช่วยกันทำอาหารอยู่ในตึกโรงครัวของบ้าน “พัชรารมณ์” พนักงานรับใช้แต่งเครื่องแบบของโรงแรม “สี่สหาย” รวม ๕ คนคอยปรนนิบัติรับใช้ ซึ่งมีเจ้าหัวรวมอยู่ด้วย เจ้าหัวสวมเสื้อแขนยาวผูกเน็คไทเงื่อนกะลาสีอย่างภาคภูมิ มีเงินอยู่ในกระเป๋าเกือบ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินเดือนและเงินรางวัลพิเศษ พรุ่งนี้เจ้าหัวก็คงได้รับแจกเงินจากสี่สหายและสืบทอดอีกตามสมควร ปีใหม่ที่ไรเจ้าหัวมีเงินใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยไปนาน ทำให้เจ้าหัวอยากจะให้มีปีใหม่นี้ละ ๓๖๕ วัน

เสียงพูดเสียงสรวลเสเฮฮากันในระหว่างสี่สหายกับสืบทอดเจียบกริบทันทีเมื่อเสียงเถิดเทิงดังกังวานขึ้น

วงกลองยาวบรรดาศักดิ์ ซึ่งประกอบด้วยนายทหารหนุ่มทั้งสี่คนลงมาจากตึกใหม่แล้ว นพลูกชายของนิกรแต่งเป็นผู้หญิงไทยโบราณ สวมวิกปลอม หน้าตากระจ่มกระจิม

เหมือนผู้หญิงจริงๆ แต่หน้าอกทั้งสองข้างไม่เท่ากัน ข้างขวาโตกว่าข้างซ้ายมาก นพนุ่งผ้าชิ้นยกเชิงทองห่มผ้าสไบเฉียง รำบ้อย้วยวนเลี้ยวที่ซึ่งตีกลองยาวอย่างแคล่วคล่อง มีการขึ้นเขาลงศอกดีดลูกไขว้ตามลีลาของเถิดเทิงหรือกลองยาว สมนึก พันธ์ และดำรง นุ่งผ้าม่วงโจงกระเบนซึ่งเป็นผ้าม่วงสีตะกั่วตัดเหมือนกัน สวมเสื้อผ้าปานคอกกลมสีขาวลงแป้งรัดเรียบร้อย ประแป้งลายพริ้วและมีดอกเยอบีราที่คหว้างขวาเหมือนกัน สวมรองเท้าหุ้มข้อแบบคัทชูไม่มีเชือกผูก มีผ้าขาวม้าไหมพาดไหล่แบบไทยแท้ สมนึกกับนพตีกลองยาว ดำรงตีฆ้อง ถึงแม้ว่าวงเถิดเทิงนี้เป็นวงเล็ก มีกลองยาวเพียง ๒ ใบ ไม่มีฉาบและกรับ เสียงกลองยาวก็ดังกระหึ่มไปทั่วบ้าน เพราะใช้กลองขนาดใหญ่ ซึ่งนายตรวจรถเมล์ของนิกรคนหนึ่งจัดหามาให้

สินางและคุณหญิงวาดหัวเราะชอบอกชอบใจไปตามกัน เมื่อแลเห็น ร.ต.นพแต่งตัวเป็นผู้หญิงท่าทางกระซดกระซ้อย ตัดจิริกริกรายเหมือนกะเทยตามสะพานพุทธ

วงกลองยาวเคลื่อนที่ตรงเข้ามาในบริเวณสนามหลังตึกซึ่งแวดล้อมไปด้วยพันธุ์ไม้ดอกรอบสนาม พวกคนใช้ชายหญิงต่างวิ่งมาดูเถิดเทิงบรรดาศักดิ์ แล้วหัวเราะกันอย่าง

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
 นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
 เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
 และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
 ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
 ของนางปรานี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
 และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
 ตราบजनवारसुतथायखोखीवदुखीयन

www.praphansarn.com
www.samgler.org